

1.7 Personlige stedord (pronominer) og tilbagevisende stedord (refleksive pronominer)

1.7.1 Personlige stedord

Det personlige stedord står i stedet for et navneord (substantiv) eller et personnavn, f.eks.:

Computeren har mange programmer.

Den (= computeren) har mange programmer.

Søren har to cykler.

Han (= Søren) har to cykler.

1.7.1.1 Bøjning

Nominativ	ich (jeg)	du (du)	er/sie/es (han/hun/ den/det)	wir (vi)	ihr (I)	sie/Sie (de/De)
Akkusativ	mich (mig)	dich (dig)	ihn/sie/es (ham/ hende/den/ det)	uns (os)	euch (jer)	sie/Sie (dem/Dem)
Genitiv*	meiner (mig)	deiner (dig)	seiner/ihrer/ seiner (ham/hende/ den/det)	unser (os)	euer (jer)	ihrer/Ihrer (dem/Dem)
Dativ	mir (mig)	dir (dig)	ihm/ihr/ ihm (ham/ hende/den/ det)	uns (os)	euch (jer)	ihnen/ Ihnen (dem/Dem)

*Genitiv-formerne er meget sjældne og forekommer kun i forbindelse med visse udsagnsord og forholdsord, der styrer genitiv, f.eks.: *Sie kommt statt meiner* - Hun kommer i stedet for mig.

På dansk bruger vi **han/hun** om mennesker, og **den/det** om ting og begreber.

På tysk bruges **er/sie/es** anderledes: **er** bruges om alle navneord i ental, der er hankøn, **sie** bruges om alle navneord i ental, der er hunkøn, og **es** bruges om alle navneord i ental, der er intetkøn, f.eks.:

Der Plan war ganz neu. Er war ganz neu.	Planen var helt ny. Den var helt ny.
Die Uhr ist alt. Sie ist alt.	Uret er gammelt. Det er gammelt.
Das Buch war interessant. Es war interessant.	Bogen var interessant. Den var interessant.

Husk!

Du kan altså ikke bare gå ud fra, at det danske personlige stedord *den/det* på tysk hedder *es*. Du skal altid undersøge, hvilket køn det navneord har, som det personlige stedord erstatter.

1.7.2 Tilbagevisende stedord

Både på dansk og tysk findes der kun ét tilbagevisende stedord og kun i én form:

dansk: sig   tysk: *sich*

Dette gælder for både 3. person ental (singularis) og flertal (pluralis) samt akkusativ og dativ.

Dog er der undtagelser i 3. person flertal, hvor **Dem** også oversættes med *sich*, nemlig ved høflig tiltale (*Sie müssen sich beeilen, wenn ...*) samt 3. bydeform (imperativ) (*Beeilen Sie sich, Herr Schmidt!*).

I 1. og 2. person ental og flertal bruges i stedet de personlige stedord.

1.7.2.1 Bøjning

Ental	1. p.	jeg skynder mig	<i>ich beeile mich</i>
	2. p.	du skynder dig	<i>du beeilst dich</i>
	3. p.	han skynder sig	<i>er beeilt sich</i>
		hun skynder sig	<i>sie beeilt sich</i>
		den/det skynder sig	<i>es beeilt sich</i>
Flertal	1. p.	vi skynder os	<i>wir beeilen uns</i>
	2. p.	I skynder jer	<i>ihr beeilt euch</i>
	3. p.	de skynder sig	<i>sie beeilen sich</i>
		De skynder Dem	<i>Sie beeilen sich</i>

1.7.3 Opgaver

1.7.3.1 Opgave A

1.7.3.2 Opgave B

1.7.3.3 Opgave C

1.7.3.4 Opgave D

1.7.3.5 Opgave E

1.7.3.6 Opgave F

1.7.3.7 Opgave G

1.7.3.8 Opgave H